

Η ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΗ ΑΝΤΙΚΕΙΤΑΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ.

του Μιχαήλ Α. Βιδάλη, Ph.D. Διδάκτωρος Κοινωνιολογίας και Αρχιτέκτωνος –
Μηχανικού, Μέλους του Ι.Η.Α.

Πρόσφατα παραβρέθηκα στην εξόδιο ακολουθία και ταφή ενός προσφιλούς οικογενειακού φίλου και προβληματίστηκα πολύ αναλογιζόμενος τη «μόδα» της αποτέφρωσης των κεκοιμημένων, η οποία εισήχθη στη χώρα μας το 2010 επί κυβερνήσεως Γεωργίου Παπανδρέου του νεώτερου (ΦΕΚ 745/Β/31.05.2010).

Ολοένα και περισσότεροι «επιφανείς» πολίτες φαίνεται να στρέφονται προς τη συγκεκριμένη επιλογή στα «κέντρα αποτέφρωσης νεκρών» (Κ.Α.Ν.), όπως προβάλλεται από τα σχετικά συμφέροντα και τα συστημικά μέσα ενημέρωσης.

Κατά τη διάρκεια της Ακολουθίας ακούστηκε η ποιητική φράση «τὸ σῶμα καλύπτεται τῇ γῆ παραδοθέν». Ευθέως αναλογίστηκα, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός ετάφη σε καινὸν μνημεῖον. Ὁ δε Λάζαρος ἐπίσης ετάφη καὶ ἀναστήθηκε τὴν τέταρτη ἡμέρα ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Κατὰ τὸ θάνατο πάνω στο Σταυρὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ «... τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων γίων ἠγέρθη, καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς

τήν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς» (Ματθ. κζ' 52-53), και εδώ γίνεται ρητή αναφορά σε μνήματα και σώματα κεκοιμημένων. Όλοι οι συγγενείς και οι πρόγονοί μας ετάφησαν. Οι Χριστιανοί σύμφωνα με την Αγία Γραφή πιστεύουμε, ότι το σώμα μας έχει δημιουργηθεί από τη γη και με τον θάνατό μας επιστρέφουμε σε αυτήν τη γη, άποψη που λυσσαλέα λαιδορείται από τους άθεους ή ορισμένους αριστερούς κύκλους. Μάλιστα από αρχαιοτάτων χρόνων επικρατεί η παράδοση κατά την εκταφή των κεκοιμημένων, να πλένονται τα οστά με κρασί και να φυλάσσονται με σεβασμό σε οστεοφυλάκια, ώστε να διατηρεί η οικογένεια και γενικώτερα η κοινωνία με σεβασμό την μνήμη των προγόνων.

Στην ιστορία της πατρίδας μας έχουμε επίσης την εμπειρία, ότι οι μωαμεθανοί κατακτητές έκαιγαν τα σώματα των νεομαρτύρων, που μαρτυρούσαν κάτω από την μανιασμένη βία των κατακτητών, για να μη μπορούν, να τα περισυλλέξουν οι χριστιανοί ούτε να τα τιμούν και να επιτελούνται θαύματα με την προσευχή στο άγιο νεομάρτυρα. Τέλος, καθώς ο άνθρωπος, σώμα και ψυχή, είναι πλασμένος κατ' εικόνα Θεού, η παράδοσή μας μάς επιβάλλει συγκεκριμένη συμπεριφορά σε σχέση με το σώμα, την παρουσία του και τη δέουσα τιμή προς αυτό μέχρι την τελευταία στιγμή πριν την ταφή, με παρουσία όλης της οικογένειας, των φίλων και στις μικρές κοινωνίες όλων των χωριανών.

Δυστυχώς οι «προοδευτικοί» νεωτεριστές δυσανασχετούν με τη «μακάβρια» ιδέα της εκταφής, ενώ ουσιαστικά, υποσυνείδητα τουλάχιστον, επιθυμούν να «ψηθεί» το σώμα στο φούρνο (ευσχήμως ονομαζόμενος «αποτεφρωτήρας»), να παραλάβουν τις στάχτες (ευσχήμως ονομαζόμενη «τέφρα») και να ολοκληρωθεί άμεσα η εμπλοκή τους. Όμως τι ποιο γραφικό, να παρατηρείς στο αποτεφρωτήριο τα πρόσωπα γύρω από το φέρετρο, ενώ αυτό αναχωρεί για το «φούρνο»; Σημεία των καιρών ή βιασύνη; Μήπως και εδώ επικράτησε η λογική του fast food;

Το φαιδρό είναι, ότι λαμβάνουν τις στάχτες, σαν να πρόκειται για αποκαΐδια από το τζάκι ή το μπάρμπεκιου, πηγαίνει η παρέα και τις πετάει στη θάλασσα ή στο βουνό, παρασύρονται από τον άνεμο και κατά-λήγουν μέσω της ατμοσφαιρικής κυκλοφορίας στους δρόμους ή στα μπαλκόνια μας, όπου θα τις πατήσουμε, ακριβώς όπως συμβαίνει με την αφρικανική σκόνη ...

Η αποτέφρωση προσχηματικά δικαιολογείται, ότι είναι πιο οικονομική συγκριτικά με την παραδοσιακή ταφή. Η διαφορά της όμως δεν είναι υπέρογκη, σε περιπτώσεις δε οικονομικής ανέχειας πάντοτε υπήρχαν και υπάρχουν λύσεις, τόσο από τα γραφεία τελετών, την οικογένεια και την πολιτεία. Άλλη δικαιολογία είναι, ότι δεν υπάρχουν διαθέσιμοι τάφοι, επιχείρημα γελοίο, διότι η ιστορία αποδεικνύει, ότι οι δήμοι πάντοτε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο αντιμετωπίζουν το θέμα επιτυχώς, ακόμη και στις μεγαλουπόλεις. Ακούγεται συχνά, ότι είναι μακάβρια η εκταφή των σωμάτων μετά την τριετία, όμως πραγματικά μακάβριο και σουρεαλιστικό είναι αυτό που θα διαβάσατε παρακάτω.

Το σώμα (εντός του φέρετρου) συχνά εισέρχεται στο φούρνο επάνω σε ράγες, θυμίζοντας βιομηχανική γραμμή παραγωγής... Γνωρίζετε, ότι όταν ολοκληρωθεί η αποτέφρωση, τα οστά συνθλίβονται μηχανικά προκειμένου να κονιορτοποιηθούν; Παρενθετικά, γνωρίζετε, ότι στη Γαλλία, όπου η αποτέφρωση έχει επικρατήσει ευρέως, το περιβάλλον έχει μολυνθεί από τα λύματα (που αναπόφευκτα ρίπτονται στο δίκτυο αποχέτευσης), τα οποία έχουν εισέλθει ακόμη και στη διατροφική αλυσίδα; Γνωρίζετε, ότι στο άρθρο 6 («Οριακές εκπομπές ατμοσφαιρικών εκπομπών») του σχετικού ΦΕΚ αναφέρεται, ότι «η αποτέφρωση θα πρέπει να διεξάγεται με τέτοιο τρόπο ώστε να διασφαλίζεται, ότι οι οριακές τιμές εκπομπών επιτυγχάνονται κάθε ημέρα λειτουργίας συμπεριλαμβανομένης της πρώτης και της τελευταίας αποτέφρωσης κάθε ημέρας»; Πληροφοριακά, το συγκεκριμένο ΦΕΚ αποσκοπεί στο να ρυθμίσει «τους υγειονομικούς κανόνες, τον έλεγχο των ατμοσφαιρικών εκπομπών και τη διάθεση των αποβλήτων» (ο νεκρός αντιμετωπίζεται πλέον ως «απόβλητο»). Όντως δυστυχώς μερικές ημέρες οσφραινόμαστε και αναπνέουμε τις καμένες σάρκες των κατά τα άλλα προσφιλών μας προσώπων ... Μετά από αυτά είναι δυνατόν να επιμένει κανείς, ότι η αποτέφρωση αποτελεί την πλέον ενδεδειγμένη περιβαλλοντική λύση;

Αν σας διέφυγε η παραπάνω αναφορά, μέρος της καύσης (καθώς η καύση είναι ατελής) επιβάλλει τη ρίψη υποπροϊόντων αυτής, ήτοι τα σάκχαρα, τα άλατα, τα αμινοξέα και πεπτίδια στο ... δίκτυο αποχέτευσης. Να το επαναλάβουμε, μέρος των νεκρών μας καταλήγει στην αποχέτευση!

Αποτελεί αυτό πράξη αγάπης και σεβασμού προς το σώμα, που οι «αφελείς» και «συντηρητικοί» Χριστιανοί αδυνατούν να συλλάβουν;

Σήμερα, ενενήντα λεπτά αργότερα λαμβάνουμε από το Κ.Α.Ν. περίπου δυόμιση κιλά τέφρας στο τεφροδοχείο. Δίχως να υπονοώ κάποιον παραλληλισμό, δεν μπορώ φυσικά να λησμονήσω τα κρεματόρια των Ναζί κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, τα οποία αποτελούν δυστυχώς κορυφαίο παράδειγμα βεβήλωσης του ανθρώπινου σώματος στο πρόσωπο των Εβραίων αδελφών μας.

Τέλος, όταν οι Ελευθεροτέκτονες (Μασόνοι) επιχείρησαν δολίως τον 19^ο αιώνα, να εισάγουν την αποτέφρωση στην Ευρώπη αποσκοπώντας στο να πλήξουν τη Χριστιανική πίστη στην Ανάσταση των νεκρών, η Καθολική εκκλησία εναντιώθηκε σθεναρά στην ιδέα αυτή και οι σχετικοί κύκλοι αναδιπλώθηκαν.

Έγινε φανερό, ότι οι δικαιολογίες της επιλογής της καύσης των νεκρών αποτελούν ασέβεια προς το νεκρό σώμα, μολύνουν το περιβάλλον και είναι ανεδαφικές. Δεν συνάδουν ουδόλως με την παράδοση, τον πολιτισμό μας και κυρίως με την Ορθοδοξία, που είτε το θέλουμε είτε όχι αποτελεί θεμέλιο της σημερινής Ελληνικής κοινωνίας. Ακόμη και οι αδελφοί μας Εβραίοι και Μουσουλμάνοι ρητά επιλέγουν την παραδοσιακή ταφή αντί της αποτέφρωσης, η οποία όπως όλοι γνωρίζουμε προέρχεται από θρησκευτικές δοξασίες της Άπω Ανατολής, Ινδουισμό, Βουδισμό και Ταοϊσμό. Ειδικά στον Ινδουισμό τα παιδιά δεν αποτεφρώνονται, αλλά θάπτονται.

Με τις σκέψεις μου αυτές αναλογίζομαι και εκθέτω στον προσεκτικό αναγνώστη το σεβασμό στην ελληνική παράδοσή, αυτή που μας οδήγησε μέχρι σήμερα και καθορίζει τη συνείδηση και την ταυτότητα της πατρίδας μας. Αν την εγκαταλείψουμε ή την διαβρώσουμε, θα έχουμε συμβάλει στην απώλεια ή στον θάνατο του ελληνισμού. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει, ότι είναι πολύ πιθανόν μόνον το κράτος του Ισραήλ, να είναι αυτό που δημιουργήθηκε μέσα από την αναζήτηση της παράδοσής του και σήμερα ορθώς και επιμελώς την διαφυλάσσει.

Με όσα σημειώνω, επιθυμώ να προβληματίσω ιδιαίτερα εκείνους, που ισχυρίζονται, ότι είναι Χριστιανοί, θέλουν να γίνει η Εξόδιος Ακολουθία στην Εκκλησία και ακολουθώς σουρεαλιστικά ... «καίνε» το σώμα του συγγενούς τους.

Το ερώτημα είναι, αποτέφρωση ή Έλληνας Ορθόδοξος;

Ευχαριστώ τον Αιδεσιμολογιώτατο πρωτοπρεσβύτερο Θεόδωρο Κουμαριανό, Καθηγητή ΕΚΠΑ, για τη συμβολή του.

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

[International Hellenic Association.](#)

Πηγή : <https://professors-phds.com/>